

UZASADNIENIE

Pozwem z 25 lutego 2016 r. powód K. L. wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki (...) Sp. z o.o. w Ł. (zwanej dalej: G.) w związku z wypadkiem z dnia 19 marca 2013 r. następujących kwot:

- a) kwoty 55.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- b) kwoty 220.080 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej z tytułu utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- c) kwoty 14.907,50 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że swoje roszczenia wywodzi z wypadku, któremu uległ w dniu 19 marca 2013 r. Wychodząc z budynku Gazowni (...) poślizgnął się na schodach wejściowych i upadł. Powód podał, że jego leczenie nie zakończyło się do tej pory. Po wypadku był unieruchomiony na wiele tygodni. Wypadek ten spowodował u powoda nie tylko uszczerbek na zdrowiu fizycznym i psychicznym, ale również uszczerbek majątkowy w postaci kosztów podjętego leczenia oraz utraty dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej.

(pozew k. 2-6)

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Sp. z o.o. w Ł. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej, gdyż nie może ponosić odpowiedzialności za zdarzenie opisane w pozwie. Firma (...) była jedynie administratorem części wspólnej nieruchomości przy ul. (...) w Ł., w której to nieruchomości powód miał wypadek. Przedmiotem umowy o administrowanie było administrowanie tymi częściami nieruchomości, które na mocy zawartych przez właścicieli nieruchomości porozumień nie zostały podzielone pomiędzy współwłaścicieli. Pozwana G.jako administrator części wspólnych nie wykonywała bowiem usługi sprzątnięcia obiektu, nie miała również wpływu na wybór podmiotu świadczącego usługi sprzątnięcia, w tym odśnieżania. Zdaniem pozwanej G.powierzenie obowiązku odśnieżania części wspólnych obiektu, w tym schodów firmie (...) Sp. z o.o. w P. wyłącza możliwość przypisania odpowiedzialności za skutki niedochowania tego obowiązku pozwanej G.. Jednocześnie pozwana podniosła, że odśnieżanie obiektu nie zostało wymienione jako element obowiązków administratora części wspólnej nieruchomości w umowie z dnia 12 kwietnia 2010 r.

(odpowiedź na pozew k. 90-92)

Pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r. (wpływ do Sądu) odnosząc się do odpowiedzi na pozew pozwanej G.powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego na podstawie art. 194 §1 k.p.c. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

(pismo powoda k. 109-110)

Na rozprawie w dniu 30 września 2016 r. (...) S.A. (zwane dalej: (...)) zgłosiło interwencję uboczną i wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta ubocznego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Towarzystwo (...) S.A. zawarło bowiem z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. umowę ubezpieczenia m.in. odpowiedzialności cywilnej na okres począwszy od 15.10.2013 r. do dnia 14.01.2014 r. W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia sporu względem GESTOR pozwany mógłby wystąpić względem (...) z roszczeniem regresowym o zwrot określonej części zasądzonej kwoty. Warunkiem wszak do żądania zwrotu

zasądzonych kwot jest ustalenie, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za szkody powstałe wskutek nienależytego sprawowania zarządu.

Zdaniem interwenienta powództwo podlega jednak oddaleniu, gdyż powód nie udowodnił, że utrzymanie schodów w należytym stanie na terenie Gazowni (...) należało do obowiązków pozwanego, dlatego powództwo jako nieudowodnione powinno ulec oddaleniu. Z ostrożności procesowej interwenient podniósł, że w razie gdyby teren na którym doszło do zdarzenia objęty był zarządem pozwanej G., odpowiedzialność pozwanej opiera się na zasadzie winy, tj. art. 415 k.c. i to na powodzie ciąży obowiązek wykazania przesłanek odpowiedzialności.

Niezależnie od powyższego interwenient podniósł, iż żądania powoda w zakresie dochodzonych kwot tytułem zadośćuczynienia, skapitalizowanej renty wyrównawczej oraz renty za zwiększone potrzeby są wygórowane.

(interwencja uboczna k. 117-119)

Pismem z dnia 31 października 2016 r. odpowiedź na pozew wniósł pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (zwany dalej (...)). Pozwany (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany (...) zakwestionował roszczenie powoda zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Wprawdzie pozwany potwierdza, iż zawarł w dniu 21.02.2013 r. z (...) Sp. z o.o. i (...) S.A. umowę nr (...) na kompleksowe sprzątnięcie części wspólnych obiektu zlokalizowanego w Ł. przy ul. (...), ale w dniu 19.03.2016 r. prace związane z utrzymaniem terenu były prowadzone zgodnie z ww. umową. W niniejszej sprawie przyczyną wypadku, zdaniem pozwanego (...) nie były nieodśnieżone i oblodzone schody, lecz okoliczność, iż płytki na schodach były same w sobie bardzo śliskie. Ponieważ stan ten powodował częste upadki klientów Gazowni (...), wskutek czego płytki zostały po pewnym czasie wymienione. W związku z tym zdaniem pozwanego (...) brak jest podstaw do przyjęcia, iż przyczyną szkody były zdarzenia, które należy postrzegać jako czyn niedozwolony, za którego skutki ponosi ten pozwany.

Pismem tym pozwany (...) poinformował również, że zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą nr (...) i wniósł o zawiadomienie ubezpieczyciela o toczącym się procesie i wezwanie do udziału w niniejszej sprawie.

Ostatecznie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda wobec pozwanego (...), z uwagi na fakt, iż od dnia zdarzenia płynęło ponad 3 lata.

(odpowiedź na pozew k. 135-138)

Pismem z 8 listopada 2016 r. Sąd wezwał (...) S.A. do udziału w sprawie pouczając o możliwości przystąpienia do sprawy po stronie pozwanego w charakterze interwenienta ubocznego aż do zamknięcia rozprawy w II instancji, konieczności złożenia w tym przedmiocie pisemnego oświadczenia ze wskazaniem interesu prawnego w przystąpieniu do jednej ze stron procesu. (...) S.A. odebrało niniejsze pismo 14 listopada 2016 r.

(potwierdzenie odbioru k. 265)

Pismem złożonym na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 r. G. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko procesowe i wniósł o oddalenie powództwa. Z ostrożności procesowej odniósł się jednak do wysokości zgłaszanych przez powoda roszczeń kwestionując ich wysokość.

(pismo pozwanego G.k. 203-204)

Pismem z dnia 17 grudnia 2018 r. interwenient uboczny (...) S.A. w Ł. cofnął interwencję uboczną zgłoszoną po stronie pozwanego (...) Spółki z o.o. w Ł.

(pismo interwenienta k. 415)

Na rozprawie bezpośrednio poprzedzającej wyrokowanie Sąd umorzył postępowanie wywołane wniesieniem przez (...) S.A. w Ł. interwencji ubocznej po stronie pozwanego G.. Nadto powód poparł powództwo. Wniósł o nieobciążanie powoda kosztami od oddalonej części powództwa. Pozwany G.wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany (...) również wniósł o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy z 16 stycznia 2019 r. postanowienie czas nagrania: 00:01:00-00:02:00 k. 435, głosy stron czas nagrania: 00:53:25-01:14:17 k. 438)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. L. w dniu 19 marca 2013 r. uległ wypadkowi – pośliznął się na nieodśnieżonych schodach w budynku należącym do (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) w Ł.. W wyniku tego wypadku powód doznał złamania kostki bocznej goleni lewej z podwichnięciem w stawie skokowo-goleniowym, złamania tylnej krawędzi kości piszczelowej oraz powtórnego złamania wielofragmentowego kości promieniowej lewej z przemieszczeniem. Powoda przewieziono do SP ZOZ MSW w Ł., tam po ocenie stanu klinicznego zakwalifikowano powoda do leczenia operacyjnego i tego samego dnia w znieczuleniu ogólnym dokonano zespolenia kostki bocznej goleni lewej płytą S. oraz repozycji ręcznej dalszej nasady kości promieniowej lewej ze stabilizacją drutami K.. Po zabiegu powodowi założono gips dłoniowo-przedramienny na lewą kończynę górną i szynę gipsową na lewą kończynę dolną. Powoda wypisano do domu w stanie ogólnym i miejscowym dobrym w dniu 22 marca 2013 r.

(karta informacyjna k. 65, karta medycznych czynności ratunkowych k. 51, karta wypadku ZUS k. 53, opinia biegłego ortopedy k. 319-321)

W dniach 8.05.2013-17.05.2013 r. powód przebywał w Klinice (...) z Oddziałem Dziennego Pobytu (...) Szpitala (...) Medycznej – (...) Szpital (...), gdzie prowadzono wobec powoda rehabilitację – uzyskano poprawę, przy wypisie powód poruszał się przy pomocy 1 kuli łokciowej z obciążeniem lewej kończyny dolnej, zgięcie grzbietowe stawu skokowego 15 stopni, zgięcie podeszwowe 40 stopni. Uzyskano czynną pronację (40 stopni) i supinację (15 stopni) lewego przedramienia.

(karta informacyjna k. 66)

Następnie powód przebywał ponownie w SP ZOZ MSW w Ł. w dniach 19.05.2013-21.05.2013 – wykonano mu wówczas usunięcie wkretu stabilizującego więzozrost strzałkowo-piszczelowy lewy W stanie ogólnym i miejscowym dobrym, pacjent został wypisany z oddziału.

(karta informacyjna k. 67)

W dniach 27.05.2013-28.06.2013 powód ponownie przebywał w Klinice (...) z Oddziałem Dziennego Pobytu (...) Szpitala (...) Medycznej – (...) Szpital (...). Po zastosowanym leczeniu uzyskano zmniejszenie dolegliwości bólowych lewego stawu skokowego i lewego przedramienia i ręki, ustąpienie cech stanu zapalnego i poprawę zakresu ruchu zgięcia w stanie skokowym lewym z 15 stopni na 25 stopni, poprawę sprawności chodu – po wyjściu powód poruszał się bez pomocniczego sprzętu ortopedycznego, u powoda uzyskano poprawę ruchomości czynnej i biernej przedramienia i ręki lewej (supinacja z 15 stopni na 20 stopni, pronacja pełna), poprawę sprawności manualnej.

(karta informacyjna k. 56)

W dniach 20.11.2013-22.11.2013 r. powód przebywał w SP ZOZ MSW w Ł. celem kontynuacji leczenia złamania kostki goleni lewej – powodowi usunięto metal i wypisano go w stanie ogólnym i miejscowym dobrym.

(karta informacyjna k. 55)

Po wypadku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od 19 marca 2013 r. do 16 września 2013 r. W okresie tym powód otrzymywał zasiłek chorobowy w łącznej kwocie za cały okres zwolnienia 9.160,98 zł.

(zaświadczenie ZUS k. 406, kopie zwolnień lekarskich k. 44-50,390-396)

Trwały uszczerbek na zdrowiu związany z uszkodzeniem lewego nadgarstka wynosi 10% pkt. 122a. Jednak w związku z tym, że istniało w chwili wypadku zniekształcenie nadgarstka spowodowane poprzednim złamaniem z października 2012 r. to uszczerbek spowodowany wyłącznie przedmiotowym zdarzeniem to 5%. Trwały uszczerbek spowodowany urazem stawu skokowego lewego to 7% pkt. 162a. Cierpienia fizyczne powoda związane z przedmiotowym wypadkiem były dość znaczne w okresie pierwszych 2 miesięcy od wypadku. Spowodowane były bólem towarzyszącym złamaniom i zabiegom operacyjnym, niedogodnościami unieruchomienia kończyn w opatrunkach gipsowych. Po tym czasie stopniowo się zmniejszały. Powód leczony był w uspołecznionych placówkach służby zdrowia, zatem bezpłatnie. Uzasadnione są wydatki związane z leczeniem powoda, na które rachunki znajdują się na k. 58, 62, 64 akt sprawy. Leczenie ortopedyczne powoda zostało zakończone, nie przewiduje się dalszych kosztów związanych z powypadkowym leczeniem chorego. Pomoc osób trzecich w związku z przedmiotowym wypadkiem to ok. 5 godzin dziennie w czasie pierwszych dwóch miesięcy po wypadku i 3 godziny dziennie w kolejnych dwóch miesiącach. Po dwóch miesiącach od wypadku usunięto choremu śrubę więzozrostową i zalecono chodzenie z częściowym obciążaniem kończyny. Nie było zatem koniecznością prowadzenia przez powoda fotelowo-łóżkowego trybu życia, tym bardziej, że unieruchomienie kończyny górnej było w tym czasie już usunięte. Sprawność ruchowa po tym czasie pozwalała w dużym stopniu na zmniejszenie zakresu pomocy innych osób. Pomoc ta dotyczyła zakupów, wykonywania prac domowych porządkowych. Powód jednak mógł samodzielnie udać się do łazienki, ubrać, czy przyrządzić prosty posiłek. Po tym czasie powód nie wymagał pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego. Po usunięciu metalu w listopadzie 2013 r. przez okres 2 tygodni powód ponownie wymagał pomocy w wymiarze ok. 2 godzin dziennie.

Rokowanie na przyszłość z oceny ortopedycznej jest dość dobre. Złamanie kostki boczne wygoiło się z odtworzeniem warunków anatomicznych. Podobnie złamanie C. zrosło się w granicach anatomicznych uwarunkowanych poprzednim złamaniem. Charakter złamań może jednak spowodować narastanie w czasie zmian zwyrodnieniowych w stawie promienowo-nadgarstkowym i skokowym.

(opinia biegłego ortopedy k. 319-321 w związku z opinią uzupełniającą k. 373 w związku z opinią uzupełniającą k. 409)

Administratorem budynku przy ul. (...) w Ł. należącego do (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zgodnie z umową z 12.04.2010 r. o administrowanie częściami wspólnymi nieruchomości był pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł.. Przedmiotem wskazanej umowy było administrowanie częściami wspólnymi nieruchomości – między innymi: ścianami konstrukcyjnymi budynku, elewacją, dachami i ich elementami, korytarzami, klatkami schodowymi, urządzeniami jak winda, wentylacja kotłownia, instalacjami, terenami zielonymi chodnikami, miejscami parkingowymi i drogami dojazdowymi. Zakres czynności administrowania obejmował w szczególności czynności wymienione w załączniku nr 1 do umowy. W ramach administrowania administrator uprawniony był do samodzielnego podejmowania decyzji, a za czynności administrowania strony umowy uznawały wszystkie czynności związane z bieżącym utrzymaniem nieruchomości. Podejmowanie przez administratora decyzji i działań w zakresie wykraczającym poza czynności administrowania wymagało zgody wszystkich Współwłaścicieli, wyrażonej w formie uchwały. Za czynności takie strony uważają w szczególności decydowanie w sprawach dotyczących robót remontowo-modernizacyjnych i inwestycyjnych oraz zawieranie umów z wykonawcami usług dotyczących obsługi budynku. Zgodnie z zapisem aneksu nr (...) do przedmiotowej umowy dodano pkt 5a mocą którego pozwany G.zobowiązany był do zapewnienia nadzoru nad wykonywaniem usługi ochrony i sprzątnia.

(umowa o administrowanie k. 95-97, aneks k. 98, zeznania świadka I. J. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 00:29:32-00:49:56 k. 256-257)

Umową nr (...) r. z dnia 21.02.2013 r. (...) Sp. z o.o. oraz (...) S.A. powierzyli obowiązek kompleksowego sprzątnia części wspólnych obiektu zlokalizowanego w Ł. przy ul. (...) firmie (...) Sp. z o.o. Zgodnie z umową szczegółowy zakres usługi oraz minimalne standardy usługi oraz wymagania w zakresie zapewnienia przez (...) sprzętu i narzędzi określał załącznik nr 1 do umowy. Wśród czynności wykonywanych codziennie określone było zmiatanie i mycie powierzchni

terakotowych o pow. 630,06 m² (posadzki w pomieszczeniach sanitarnych, ciągi piesze korytarze, schody, wejścia do budynku) a także sprzątanie terenu wokół budynków – 1780 m²: zamiatanie, mycie schodów, podestów odśnieżanie – chodników, schodów, poboczy, miejsc postojowych, dróg wewnętrznych i wjazdów do garaży. Usługę sprzątanania terenu wokół budynków należało zgodnie z umową wykonać starannie, bezwzględnie do godz. 7.00, a następnie wykonywać sukcesywnie w ciągu dnia, tak aby zapewnić właściwe utrzymanie terenu. (...) miał również obowiązek zgłaszania do administratora budynku wszelkich nieprawidłowości i usterek zauważonych w trakcie prac.

(umowa k. 99-107, zeznania świadka I. J. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 00:29:32-00:49:56 k. 256-257)

Do budynku przy ul. (...) są dwa wejścia: od Narutowicza i od zaplecza tj. boczne, od strony parkingu. Powód wchodził wejściem od zaplecza. Była wczesna wiosna, a schody były pokryte śniegiem, był to śnieg ubity i oblodzony. Schody nie były posypane piaskiem. Nie było również przy schodach poręczy. Płytki na schodach, były bardzo śliskie, a do tego część z nich była uszkodzona, popękana. Z wejścia, z którego korzystał powód często korzystają interesanci, nie było zakazu wejścia od tyłu budynku przez interesantów.

(zeznania świadka J. K., protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania:00:07:22-00:23:13 k. 128-129, zeznania świadka A. K., protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania:00:23:13-00:34:50 k. 129, zeznania świadka I. J. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 00:29:32-00:49:56 k. 256-257, zeznania świadka J. M. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 01:02:20-01:10:47 k. 257-258)

W chwili wypadku schody były zakwalifikowane do naprawy i trwał proces przygotowawczy do remontu schodów. Zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych dokonano 30.08.2012 r. W połowie 2013 r. pozwany GESTOR poszukiwał wykonawcy, który wykona remont schodów. Ostatecznie we wrześniu 2013 r. i w październiku 2013 r. wszystkie płytki zostały wymienione i została postawiona poręcz. Wymienione płytki nie były już śliskie. Nadto po wypadku powoda płytki były oczyszczane i sypane piachem.

(zeznania świadka J. K., protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania:00:07:22-00:23:13 k. 128-129, zeznania świadka I. J. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 00:29:32-00:49:56 k. 256-257, umowa wykonawcza roboty budowlane k. 268-272, pismo Prezydenta Miasta Ł. k. 277, ogłoszenie k. 278-279, dokumentacja budowlana remontu schodów k. 280-310)

Powód przed wypadkiem był sprawny, jeździł na rowerze, pływał systematycznie, wyjeżdżał ze znajomymi. Wcześniej w październiku albo w listopadzie 2012 r. powód miał również złamaną tą samą rękę, ale ręka wygoiła się i był sprawny.

Po wypadku był na zwolnieniu lekarskim, miał rehabilitację i wielomiesięczne leczenie.

Zarówno przed wypadkiem, jak i teraz powód prowadził i prowadzi pub-restaurację i zajmował się fotografią, był bardzo aktywny zawodowo. Dopiero jak doszedł do siebie pod koniec 2016 r. zaczął nadrabiać kontakty zawodowe i jego aktywność wzrosła. W chwili obecnej funkcjonuje i pracuje normalnie.

(zeznania świadka A. K., protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania:00:23:13-00:34:50 k. 129, zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437, karta informacyjna leczenia w szpitalnym oddziale ratunkowym k. 313,314, 315)

Powód wypadł z tego rytmu co miał wcześniej. Stracił pracę w Szkole Filmowej, gdzie pracował jako wykładowca techniki fotografii. Pracował tam na umowę o dzieło. Szkoła ostatecznie po wypadku nie przedłużyła mu umowy.

(umowy o dzieło z PWSFTviT k. 24-25, zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437)

Powód miał nadto realizować duże zlecenie w (...) Historii Ż. Polskich w W. dla N. D. (...). Zlecenie to obejmowało wykonanie tapet i grafik, produkcję tapet, przygotowanie finalne powierzchni ścian do montażu tapet, montaż tapet, wykonanie dokumentacji fotograficznej materiałów archiwalnych, reprodukcji i ich opracowanie graficzne. Za prawidłowe i terminowe wykonanie dzieła powód miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości netto 370.000 zł. Powód miał wykonać dzieło w terminie zgodnym z harmonogramem prac stanowiącym załącznik nr 5, który miał być ustalony do 29.03.2013 r. Powód nie rozpoczął tego zlecenia, musiał zrezygnować, choć miał podpisaną umowę. W dniu 6.05.2013 r. rozwiązał w drodze polubownej zawartą umowę.

Prace, które pierwotnie miały być wykonane przez K. L., zostały wykonane przez innego wykonawcę, tj. firmę (...). J., M. K. Sp. j. z W.. Wynagrodzenie z tą firmą zostało ustalone na podobną kwotę co z powodem, przy czym doszły jeszcze dodatkowe zakresy prac i ostatecznie prace zostały wykonane za łączną kwotę 747.703,32 brutto łącznie, w tym wartość prac podstawowych to 534.415,32 brutto a wynagrodzenie wypłacone tejże firmie z tytułu prac dodatkowych to kwota 213.288,00 brutto.

Do takiej realizacji powód musiał skompletować zespół ludzi o wysokich kwalifikacjach. Sprzęt do takiej realizacji kosztuje miliony i powód musiałby go wynająć. Koszty wyniosłyby około 30 – 40 % wynagrodzenia – mam tu na myśli wypożyczenie sprzętu. Zysk powoda wynosiłby około 50 % umówionego wynagrodzenia. Firmom zewnętrznym powód zlecał wykonanie próbnych wydruków. Przy wykonywaniu zlecenia miał od tych firm odbierać gotowe prace. Powód poniósł koszty tej realizacji związane z próbami druku, dojazdów, spotkań przed podpisaniem umowy, które trudno ocenić. Pan N. jest architektem, jednym z najwybitniejszych w Polsce, zrobił i robi dużo realizacji.

(umowa o dzieło nr 01/01/2013+aneks do umowy k. 26-35, pismo N. D. k. 89, zeznania świadka M. N. protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 00:05:03-00:29:32 k. 255-256, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437)

Do prowadzenia wszystkich spraw związanych z działalnością gospodarczą powód musiał zatrudnić firmę (...) prowadzoną przez Z. M.. Pan (...) zastąpił powoda przy zarządzaniu pubem przy (...) 102 w Ł., nadzorował remont lokalu przy A. S., rozmawiał z osobami, które były zainteresowane najmem, prowadził rozmowy z administracją, wspólnotą mieszkaniową. Z. M. robił to odpłatnie. Podpisał 1 kwietnia 2013 r. z powodem umowę na czas nieokreślony, ale rzeczywiście wykonywał czynności w ramach tej umowy przez pół roku. Miesięcznie dostawał od powoda 7.500 zł plus VAT.

(umowa z 29.03.2013 r. k. 37-38, zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, zeznania świadka Z. M. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 01:01:30-01:14:41 k. 131-132)

Powód również w życiu osobistym przed wypadkiem żył bardzo aktywnie, wychodził z żoną, miał życie towarzyskie. Po wypadku powód miał bardzo poważne ograniczenia również w życiu codziennym. Przez szereg miesięcy był wyłączony z ojcowskiej opieki i jego córka była u dziadków macierzystych pod opieką. Powód miał poważne ograniczenia w podstawowych czynnościach życiowych. Był w bólach, w gipsie. Nadto powód poruszał się o kulach i nie mógł prowadzić samochodu przez dłuższy czas.

Teraz powód skarży się i fizycznie, i psychicznie. Jak jest zmiana pogody to łamie go w ręce i nodze. Nie ma pełnego zakresu w ruch w ręce, narzeka na ból co jakiś czas.

Psychicznie po wypadku powód zmienił się, stracił wiarę w siebie, nawet po wyleczeniu podejmuje mniej aktywności niż przed wypadkiem. Różne rzeczy przestały go cieszyć. Miał poważne ograniczenia fizyczne i to się bardzo na powodzie odcisnęło.

(zeznania świadka A. K., protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania:00:23:13-00:34:50 k. 129, zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437)

Przed wypadkiem, w 2011 r. powód rozpoczął studia doktoranckie, które ostatecznie skończył dopiero w październiku 2018 r.

(zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, kopia legitymacji doktoranta k. 23, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437, zaświadczenie k. 418)

Również życie intymne powoda po wypadku zaniknęło na wiele miesięcy, prawie do końca 2013 roku. Współżycie powoda z żoną stało się sporadyczne, przed wypadkiem było częstsze.

Po wypadku powód chodził do psychiatry, miał kilka wizyt u psychiatry, brał leki.

(zeznania świadka M. L. protokół rozprawy z 30.09.2016 r. czas nagrania: 00:34:50-01:00:52 k. 129-131, wyjaśnienia powoda protokół rozprawy z 23.11.2016 r. czas nagrania: 01:10:47 k. 258 w związku z przesłuchaniem powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437)

U powoda w wyniku wypadku z dnia 19.03.2013 r. ujawniły się objawy nerwicowy o charakterze zaburzeń adaptacyjnych w postaci zaburzeń snu, lęku, zaburzeń koncentracji. Powód rozpoczął leczenie psychiatryczne w 5 miesięcy po wypadku, otrzymał odpowiednie leki, jednakże leczenia nie kontynuował z powodu poprawy stanu psychicznego. Zaburzenia adaptacyjne rozpoczynają się zwykle w ciągu pierwszego miesiąca od wystąpienia stresującego wydarzenia lub zmiany życiowej, a nie przejawiają się dłużej niż 6 miesięcy. Nie stwierdzono zaburzeń nerwicowych w następstwie urazu czaszkowo-mózgowego pozostających w związku przyczynowo-skutowym z wypadkiem (brak urazu czaszkowo-mózgowego), a co za tym idzie nie można w związku z tym mówić o trwałym bądź długotrwałym uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Zakres cierpień powoda ocenia się jako umiarkowany w początkowym okresie, ok. 2 miesięcy, następnie ulegało stopniowemu zredukowaniu. Koszt leczenia związanego z przedmiotowym zdarzeniem wynosi 150 zł (wizyta u psychiatry) + 189,89 zł (koszt leków V. i L.) = 339,89 zł. Z punktu widzenia psychiatrycznego nie rozpoznawano u powoda takich zaburzeń psychicznych, które by uzasadniały korzystanie z pomocy innych ludzi obecnie ani na przyszłość. Z uwagi na charakter zaburzeń stwierdza się, iż rokowanie na przyszłość jest pomyślne.

Nie można powiedzieć, iż leczenie z 2014 r. było skutkiem wypadku, bowiem jak wynika z dokumentacji powód zaprzestał leczenia po miesiącu przyjmowania leków, czyli zakończenie leczenia było we wrześniu 2013 r., a pogorszenie stanu psychicznego powoda miało miejsce dwa miesiące przed wizytą w listopadzie 2014 r. Również obecne leczenie nie jest kontynuacją wydarzeń powypadkowych, wynika to z postawionych rozpoznań – F60-specyficzne zaburzenia osobowości. Obecny stan psychiczny powoda nie jest skutkiem wypadku.

(opinia sądowo psychiatryczna k. 339-354 w związku z opinią uzupełniającą k. 379-381)

W 2014 r. powód uzyskał dochód w kwocie 132.617,25 zł z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz dochód w kwocie 14.793,75 zł z działalności wykonywanej osobiście oraz z praw autorskich, w roku 2013 r. uzyskał dochód 108.689,54 zł z prowadzonej działalności gospodarczej oraz dochód 23.735,48 zł. W zeznaniu podatkowym za 2013 r. PIT 36L są wszystkie dochody powoda. Koszty uzyskania przychodów obejmują projekt mebli.

(zeznania podatkowe PIT k. 206-223, przesłuchanie powoda protokół rozprawy z 16.01.2019 r. czas nagrania:00:11:46-00:53:10 k. 436-437)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dokumentów, które zostały złożone przez strony w toku procesu do akt sprawy, w tym dokumentacji medycznej z leczenia powoda, zeznań świadków, przesłuchania powoda,

w takim zakresie w jakim dowody te były koherentne i wzajemnie korelowały ze sobą, pozwalając odtworzyć w sposób spójny i logiczny okoliczności faktyczne sprawy.

Ponadto Sąd oparł swoje ustalenia także na opiniach biegłego ortopedy oraz biegłej psychiatry, uznając je za w pełni wartościowy dowód. Zdaniem Sądu przedmiotowe opinie zostały sporządzone w sposób profesjonalny i przekonujący, zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot. Nadto wskazać należy, iż biegli w wydanych przez siebie opiniach uzupełniających wyjaśnili w sposób nie budzący wątpliwości wszystkie zastrzeżenia, jakie zostały zgłoszone przez pełnomocników stron. Ostateczne sformułowane w opiniach przez biegłych wnioski były logiczne i prawidłowo uzasadnione, a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w pełni korelując z dostępną dokumentacją medyczną z leczenia powoda, jaka została złożona do akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo K. L. w dużej części okazało się zasadne, zasługując w tym zakresie na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnosząc się do podniesionego przez pozwanego (...) zarzutu przedawnienia roszczenia, należy podkreślić, że nie zasługiwał on na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 442⁽¹⁾ §1 k.p.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Powód zgłosił szkodę jednemu ze współwłaścicieli nieruchomości przy ul. (...) w Ł., na której doszło do zdarzenia, tj. (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 20 stycznia 2014 roku. W odpowiedzi z dnia 1 kwietnia 2014 roku poinformowano stronę powodową, że administratorem przedmiotowej nieruchomości jest (...) sp. z o.o. w Ł. i do niej należy kierować wszelkie roszczenia. Z uwagi na powyższe, powód dokonał zgłoszenia szkody połączonego z wezwaniem do zapłaty pozwanemu G. w dniu 10 kwietnia 2014 roku. W odpowiedzi z dnia 23 kwietnia 2014 roku na powyższe pismo, pozwany wskazał, że nie poczuwa się do winy za zaistniałe zdarzenie i odmawia wypłatyżądanego świadczenia. Powód nie miał wglądu do umowy o administrowanie zawartej z pozwanym G., nie wiedział również o zawartej umowie o świadczenie usług sprzątania obiektu zawartej z pozwanym (...). O przedmiotowej umowie, powód dowiedział się dopiero z chwilą otrzymania odpowiedzi na pozew pozwanego G. w dniu 15 czerwca 2016 roku i od tej daty, w związku z treścią art. 442⁽¹⁾ § 1 k.c. zaczął biec termin przedawnienia roszczeń powoda względem pozwanego (...). Z tego też względu zarzut przedawnienia nie mógł zostać przez Sąd uwzględniony.

Podstawą odpowiedzialności podmiotów odpowiedzialnych za właściwe utrzymanie schodów prowadzących do budynku przy ul. (...) w Ł. stanowiącego współwłasność (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wobec powoda z tytułu wyrządzonej mu szkody na osobie jest przepis art. 415 k.c. Odpowiedzialność ex delicto dotyczy sytuacji, gdy szkoda zostaje wyrządzona niezależnie od istniejącego uprzednio między danymi osobami stosunku zobowiązaniowego, jednakże w takich okolicznościach, w których prawo czyni kogoś za tę szkodę odpowiedzialnym. Art. 415 k.c. normujący kwestię odpowiedzialności deliktowej w sformułowaniu „kto z winy swej wyrządził szkodę drugiemu, obowiązany jest do jej naprawienia”, przewiduje trzy przesłanki odpowiedzialności: powstanie szkody, zawinione zachowanie sprawcy oraz związek przyczynowy między tymi dwoma zdarzeniami. Szkodą jest każdy uszczerbek w dobrach chronionych prawem. Zawinione zachowanie sprawcy szkody polegać może tak na działaniu, jak i na zaniechaniu, przy czym zaniechanie może zostać uznane za czyn jedynie wówczas, gdy wiąże się ono z niedopełnieniem ciążącego na sprawcy obowiązku działania. Zachowanie będące źródłem szkody musi być, z jednej strony, zachowaniem bezprawnym, a z drugiej, zawinionym.

Również na art. 415 k.c. oparta jest odpowiedzialność pozwanego G.. Mimo, że rzeczywiście obowiązek utrzymania w należytym porządku ciągów komunikacyjnych a w okresie zimowym odśnieżanie, sypanie solą czy piaskiem należała do firmy (...), to podkreślenia wymaga fakt, że pozwany GESTOR wiedział w jakim stanie są schody wejściowe od strony parkingów do budynku przy ul. (...), bo podejmował od sierpnia 2012 r. czynności związane z przygotowaniem

ich do remontu, a mimo tego nie wyłączył ich z eksploatacji na czas do remontu. Jak zeznali świadkowie schody były bardzo śliskie a do tego uszkodzone, popękane. Z wejścia, z którego korzystał powód często korzystali interesanci, korzystali również pracownicy, nie było zakazu wejścia od tyłu budynku przez interesantów. Nadto zgodnie z zapisem w załączniku nr 1 umowy o administrowanie pozwany G. był zobowiązany do zapewnienia nadzoru nad wykonywaniem usługi ochrony i sprzątania. Tym samym podkreślić należy, że jeśli pozwany GESTOR zauważył jakieś nieprawidłowości ze strony pozwanego (...), to wówczas powinien odpowiednio reagować. W toku niniejszego postępowania pozwany G. nie wykazał, że interweniował w związku z problemami z utrzymaniem porządku przez pozwanego (...) a okoliczności zaistniałego zdarzenia wskazują jednoznacznie, iż do wypadku 19.03.2013 r. doszło wskutek nienależytego wykonania przez pozwanego (...) obowiązków w zakresie utrzymywania schodów wejściowych do budynku w takim stanie, aby było zapewnione bezpieczeństwo poruszających się po schodach interesantów i pracowników. Zeznania samego powoda, jak i zgłoszonych przez niego świadków stanowią logiczną całość i są ze sobą spójne, co do tego w jakich okolicznościach doszło 19.03.2013 r. do wypadku w budynku na ul. (...). Biorąc pod uwagę, że do wypadku doszło w okresie zimowym, kiedy występują zjawiska pogodowe powodujące śliskie nawierzchnie schodów, omawiane zeznania nie budzą wątpliwości.

Chociaż nie można nie wskazać, że firma (...) nie czyniła starania, aby stan schodów wejściowych był należyty, skoro byli wyznaczeni pracownicy odpowiedzialni za utrzymanie porządku, zaopatrzeni w narzędzia oraz piasek i sól, to jednak w przedmiotowej sprawie działania firmy (...) okazały się one niewystarczające. Według Sądu, niezależnie od warunków atmosferycznych, obowiązkiem firmy (...) zgodnie z zawartą z właścicielami budynku przy ul. (...) umową było bieżące odśnieżanie powierzchni schodów wejściowych oraz zapewnienie na nich odpowiedniej przyczepności, zapewniającej w miarę bezpieczne poruszanie się pieszych. Z umowy jasno wynikają czynności jakie winny być podejmowane w okresie zimowym, aby właściwie utrzymać stan wejść do budynków, parkingów, dojazdów do garaży itd. i zapobiec ich śliskiej nawierzchni po opadach śniegu i w czasie odwilży. Świadczenie nie pamiętali natomiast czy w dniu wypadku powoda zostały podjęte czynności polegające na odśnieżeniu nawierzchni schodów i jej posypaniu piaskiem lub solą. Z zeznań świadków wynika natomiast, że schody były pokryte śniegiem, był to śnieg ubity i oblodzony. Schody nie były posypane piaskiem. Nie było również przy schodach poręczy.

Pozwany (...) próbował wykazać, że tego dnia nie było opadów śniegu a temperatura była dodatnia. Nadto podnosił, iż zimowe utrzymanie ciągów komunikacyjnych polega na łagodzeniu skutków zimowych i nie jest technicznie możliwe całkowite i długotrwałe usunięcie śniegu, lodu czy błota i bezwzględne zapobieżenie występowaniu śliskości. Z takim stanowiskiem także nie można się zgodzić. Zestawienie panujących warunków pogodowych ze stanem schodów wejściowych od strony parkingów do budynku przy ul. (...) i rodzajem urazu doznanego przez powoda wyraźnie dowodzą zlekceważenia przez pozwanego (...) odpowiedzialności za stan schodów w sytuacji zagrożenia zdrowia pieszych. Trzeba też wziąć pod uwagę, że zdarzenie miało miejsce w godzinach porannych i gdyby pracownicy pozwanego – tak, jak o tym zeznali świadkowie zawnioskowani przez pozwanego - wykonali tego dnia rano przed godziną 7.00 czynności porządkowe przy ciągach komunikacyjnych, w tym przy schodach wejściowych do budynku od strony parkingu, no schody byłyby odpowiednio przygotowane do bezpiecznego poruszania się przez pieszych. Zwłaszcza, że jak podali świadkowie po wypadku powoda płytki były oczyszczane i sypane piachem. Nie usprawiedliwia również pozwanego (...) fakt, że jak zeznali świadkowie, schody wejściowe do budynku od strony parkingu były w opłakanym stanie Płytki na schodach, były bardzo śliskie, a do tego część z nich była uszkodzona i popękana. Należy podkreślić, że jeżeli pozwany (...) rzeczywiście zdawał sobie sprawę z tego, że mimo podejmowanych wysiłków dotyczących odśnieżania, sypania piaskiem czy solą nie udaje mu się zapewnić takiego stanu przedmiotowych schodów, żeby poruszający się po nich piesi mogli bezpiecznie wejść do budynku, powinien zgłosić to administratorowi, czyli pozwanemu G. i żądać wyłączenia z eksploatacji tego wejścia do czasu wykonania naprawy schodów i zmiany ich nawierzchni.

Na podstawie art. 441 §1 k.c. odpowiedzialność pozwany G. i (...) jest odpowiedzialnością solidarną.

Wobec powyższego można przejść do omówienia kwestii dotyczących poszczególnych roszczeń powoda.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienie psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie obejmuje cierpienia zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, jednakże judykatura wskazuje kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu tej wysokości. Zadośćuczynienie z art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny, a o jego rozmiarze powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy tj. stopień cierpień psychicznych i fizycznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstwa zdarzenia (por. wyrok SN z 15.07.1977 r., IV CR 244/97, L.). Ponadto zadośćuczynienie nie może stanowić zapłaty symbolicznej, ale również niewspółmiernej. W wyroku z dnia 30 stycznia 2004 roku (I CK 131/03, L.) Sąd Najwyższy stwierdził, że powoływanie się przez sąd przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadającym aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. W świetle powyższego, przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, zadośćuczynienie bowiem ma na celu naprawienie krzywd niematerialnych, więc trudno je wymierzyć i jego wysokość zależy od każdego, indywidualnego przypadku. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia, uwzględnia również uszczerbek na zdrowiu, jednakże jest to tylko jeden z elementów tego ustalania, bowiem o wysokości zadośćuczynienia decyduje też szereg innych czynników.

Rozważając kwestie zasadności zasądzenia powodowi zadośćuczynienia i jego wysokości, Sąd miał na uwadze fakt, iż na skutek zdarzenia z dnia 19 marca 2013 roku powód doznał złamania kostki bocznej goleni lewej z podwichnięciem w stawie skokowo-goleniowym, złamania tylnej krawędzi kości piszczelowej oraz powtórnego złamania wielofragmentowego kości promieniowej lewej z przemieszczeniem. Skutki przedmiotowego urazu dla zdrowia powoda zostały szczegółowo opisane w ustaleniach faktycznych i nie ma potrzeby ponownego ich przytaczania w ramach rozważań prawnych. Podkreślić jednak trzeba, że na skutek przedmiotowego wypadku powód ma trwały uszczerbek na zdrowiu związany z uszkodzeniem lewego nadgarstka, który wynosi 10% pkt. 122a tzw. tabeli uszczerbkowej stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r. (Dz.U. Nr 234 z 18.12.2002 r.). Jednak w związku z tym, że istniało w chwili wypadku zniekształcenie nadgarstka spowodowane poprzednim złamaniem z października 2012 r. to uszczerbek spowodowany wyłącznie przedmiotowym zdarzeniem to 5%. Trwały uszczerbek spowodowany urazem stawu skokowego lewego to 7% pkt. 162a. Cierpienia fizyczne powoda związane z przedmiotowym wypadkiem były dość znaczne w okresie pierwszych 2 miesięcy od wypadku. Spowodowane były bólem towarzyszącym złamaniom i zabiegom operacyjnym, niedogodnościami unieruchomienia kończyn w opatrunkach gipsowych. Po tym czasie stopniowo się zmniejszały.

Trzeba jednak wyraźnie zaznaczyć, iż stopień uszczerbku na zdrowiu powoda nie był jedyną przesłanką ustalenia należytej wysokości dochodzonego przez nią zadośćuczynienia. Sąd miał bowiem na uwadze poza samym uszczerbkiem jego konsekwencje w życiu prywatnym i społecznym powódki, które zostały szczegółowo opisane w ustaleniach faktycznych, a nadto intensywność cierpień w związku z urazem doznany na skutek wypadku z 19.03.2013 r., obniżających jakość życia powoda. Powód przed wypadkiem był sprawny, jeździł na rowerze, pływał systematycznie, wyjeżdżał ze znajomymi. Powód również w życiu osobistym przed wypadkiem żył bardzo aktywnie, wychodził z żoną, miał życie towarzyskie. Po wypadku powód miał bardzo poważne ograniczenia również w życiu codziennym. Przez szereg miesięcy był wyłączony z ojcowskiej opieki i jego córka była u dziadków macierzystych pod opieką. Powód miał poważne ograniczenia w podstawowych czynnościach życiowych.

Analiza całokształtu okoliczności sprawy doprowadziła Sąd do przekonania, że z tytułu doznanej przez K. L. w wyniku zdarzenia z dnia 19 marca 2013 roku krzywdy fizycznej i psychicznej adekwatne jest zadośćuczynienie w wysokości 40.000,00 zł, albowiem odniósł on w wyniku wypadku stosunkowo poważny uraz lewej nogi oraz lewej ręki, co niewątpliwie wiązało się z istotnymi dolegliwościami bólowymi, zwłaszcza, że w mniejszym zakresie K. L. odczuwa

je do dnia dzisiejszego i nadal, choć już w mniejszym wymiarze niż bezpośrednio po wypadku. Oceniając rozmiar krzywdy doznanej przez powoda, nie można zapominać o ograniczeniach w aktywności fizycznej w stosunku do stanu sprzed wypadku. Tak oceniona krzywda, według Sądu, z jednej strony nie prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powoda, a z drugiej strony należy uwzględnić charakter i trwałe skutki naruszonego dobra o szczególnej wadze, jakim przecież jest zdrowie człowieka.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kwota 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia uwzględni charakter, stopień, intensywność i czas trwania cierpień doznanych przez powoda oraz skutki odniesionego urazu dla dalszego jej życia, a w pozostałym zakresie oddalił roszczenie uznając je za wygórowane.

Sąd zasądził od kwoty 40.000 zł ustawowe odsetki w stosunku do (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Ł. od dnia 1 maja 2014 roku (z upływem 7 dni od 23.04.2014 r., czyli od dnia w którym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. z pewnością miała doręczone wezwanie do zapłaty – k. 10) do dnia 31 grudnia 2015 roku zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z 9.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw w zw. z 455 § 1 k.c., a następnie od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w brzmieniu obecnie obowiązującym na podstawie art. 481 k.c. w zw. z 455 § 1 k.c., a od (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 17 października 2016 r. (czyli od dnia doręczenia pozwu – zwrotka k. 201) do dnia zapłaty. (punkt 1 a wyroku)

Wskazać należy, że w świetle art. 455 k.c. roszczenie o zadośćuczynienie, jako roszczenie pieniężne - w przypadku braku oznaczenia terminu spełnienia świadczenia - staje się wymagalne z chwilą wezwania do zapłaty. Stąd też odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia należnego uprawnionemu należą się już od tej chwili, czemu nie stoi na przeszkodzie to, że wysokość świadczenia jest ostatecznie kształtowana przez sąd. Przewidziana w art. 445 §1 i art. 448 k.c. możliwość przyznania przez sąd odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za krzywdę nie zakłada bowiem dowolności ocen sądu, a jest jedynie konsekwencją niewymiernego w pełni charakteru okoliczności, decydujących o doznaniu krzywdy i jej rozmiarze. Mimo więc pewnej swobody sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu, wyrok zasądzający zadośćuczynienie nie ma charakteru konstytutywnego, lecz deklaracyjny. Wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się natomiast różnie kształtować w zależności od okoliczności sprawy. Terminem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za krzywdę, może być więc, w zależności od okoliczności sprawy, zarówno dzień poprzedzający wyrokowanie o zadośćuczynieniu, jak i dzień tego wyrokowania (por. wyrok SA w Łodzi z 9.01.2014r., I ACa 459/13, LEX nr 1416095). Z tych względów o roszczeniu odsetkowych dochodzonym razem z zasądzonym zadośćuczynieniem orzeczono, jak w wyroku.

Odszkodowanie w wysokości skapitalizowanej renty na kwotę 220.080 zł dochodzone przez powoda z tytułu utraconych przez niego dochodów, podlegało uwzględnieniu w zasadzie w całości, Sąd jednak pomniejszył je o wysokość zasiłku chorobowego, jaki powód otrzymywał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w okresie zwolnienia, gdyż nie otrzymywałby tego zasiłku, gdyby nie miał wypadku z dnia 19.03.2013 r. Podkreślić w tym miejscu należy, że wnioskowana przez powoda kwota jest w pełni uzasadniona, z uwagi na to, że firma, która ostatecznie wykonała prace w (...) Ż. Polskich dla M. N., które miał wykonać powód zgodnie z umową z 8.01.2013 r., opiewały ostatecznie na kwotę 534.415,32 zł gdy chodzi o wartość prac podstawowych, czyli na sumę wyższą niż zarówno powód, jak i firma (...). J., M. K. sp. j. mieli w umowie. Niewątpliwym dla Sądu był również fakt utraty przez powoda dochodów z tytułu umowy o dzieło PWSFTviT, dlatego też Sąd zasądził solidarnie od pozwanych kwotę 210.919,02 zł tytułem utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku do Gestor Sp z o.o. z siedzibą w Ł. od dnia 1 maja 2014 roku (z upływem 7 dni od 23.04.2014 r., czyli od dnia w którym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. z pewnością miała doręczone wezwanie do zapłaty – k. 10) do dnia 31 grudnia 2015 roku zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z 9.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw w zw. z 455 § 1 k.c., a następnie od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w brzmieniu obecnie obowiązującym na podstawie art. 481 k.c. w zw. z 455 § 1 k.c., a do (...) Spółki z o.o.

z siedzibą w W. ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 17 października 2016 r. (czyli od dnia doręczenia pozwu – zwrotka k. 201) do dnia zapłaty. (punkt 1 b wyroku)

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należy, że w związku z uszczerbkiem na zdrowiu, jakiego doznał powód w wypadku z 19 marca 2013 r., poniósł on koszty związane z leczeniem i opieką osób trzecich po wypadku. W ramach roszczenia odszkodowawczego uwzględnieniu podlegały koszty opieki ze strony osób trzecich po wypadku. Żądanie to Sąd uznał za uzasadnione ograniczając jedynie zakres opieki zgodnie ze wskazaniem biegłego ortopedy, tj. pomoc osób trzecich w związku z przedmiotowym wypadkiem to ok. 5 godzin dziennie w czasie pierwszych dwóch miesięcy po wypadku i 3 godziny dziennie w kolejnych dwóch miesiącach. Po tym czasie powód nie wymagał pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego. Po usunięciu metalu w listopadzie 2013 r. przez okres 2 tygodni powód ponownie wymagał pomocy w wymiarze ok. 2 godzin dziennie. Łącznie zatem koszt opieki nad powodem ze strony osób trzecich po wypadku wyniósł 4.868 zł (5 godzin x 30 dni x 2 miesiące x 9,5 zł/h + 3 godzin x 30 dni x 2 miesiące x 9,5 zł/h + 14 dni x 2 godziny x 11 zł). Sąd przyjął, że stawką odpowiednią do ustalenia należnego powodowi zwrotu kosztów opieki osób trzecich jest kwota 9,5 zł za okres opieki do lipca 2013 r. i 11 złotych za 1 godzinę opieki w listopadzie 2013 r., uznając, że nie będąc wygórowaną, jest adekwatna. Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 322 k.p.c. i ustalił jej wysokość według swojej oceny, po rozważeniu wszystkich okoliczności niniejszej sprawy. Zarówno stawka 9,50 złotych za godzinę opieki w okresie do lipca 2013 r., jak i 11 zł w listopadzie 2013 r. w ocenie Sądu jest niewygórowana, przeciętna w okresie, w którym powód potrzebował opieki i odpowiada stawkom, które są przyjęte w orzecznictwie.

Sąd uwzględnił natomiast w całości koszty leczenia w łącznej wysokości 4.170 zł (koszty leków – ok. 600 zł, koszty rehabilitacji – 2.170 zł, koszty wizyt lekarskich – 600 zł, koszty dojazdów do lekarzy i na rehabilitację – ok. 800 zł).

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanych solidarnie kwotę 9.038 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i opieki wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku do G.Sp z o.o. z siedzibą w Ł. od dnia 1 maja 2014 roku (z upływem 7 dni od 23.04.2014 r., czyli od dnia w którym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. z pewnością miała doręczone wezwanie do zapłaty – k. 10) do dnia 31 grudnia 2015 roku zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z 9.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw w zw. z 455 § 1 k.c., a następnie od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w brzmieniu obecnie obowiązującym na podstawie art. 481 k.c. w zw. z 455 § 1 k.c., a do (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 17 października 2016 r. (czyli od dnia doręczenia pozwu – zwrotka k. 201) do dnia zapłaty.

W rozpoznawanej sprawie koszty procesu poniesione przez strony wyniosły 50.959,50 zł, przy czym powód wydatkował 21.917 zł (14.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem, ustalone na podstawie § 2 pkt.7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.), 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa, 7.500 zł - opłata sądowa od pozwu). Pozwany G.wydatkował łącznie 14.625,50 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – 14.400 zł, opłaty od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenia biegłego – 208,50 zł. Pozwany (...) wydatkował łącznie 14.417 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – 14.400 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa – 17 zł.

Z dochodzonej pozwem kwoty 289.987,50 zł (55.000+220.080+14.907,50), powództwo uwzględniono do kwoty 259.957,02 zł (40.000+210.919,02+9.038). A zatem Sąd uwzględnił powództwo w 91 %. Pozwani zatem winni solidarnie zwrócić powodowi koszty, jakie poniósł on w toku niniejszego postępowania, do dochodzenia swych praw, w wysokości 91% kosztów, czyli 17.330,64 zł.

Nieuiszczone koszty sądowe poniesione przez Skarb Państwa wyniosły 9.318,49 złotych i złożyły się na nie koszty wynagrodzenia biegłych i świadka w wysokości 2.319,49 zł oraz koszty częściowo niezapłaconej opłaty sądowej w wysokości 6.999 zł Stosownie do przepisu art. 113 ust. 1 i 2 w/w ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c., kosztami od uwzględnionej części powództwa obciążono solidarnie pozwanych G.i (...) w kwocie 8.479,83 zł.

Kwotę 91,50 zł zwrócono pozwanemu G.tytułem nadpłaconej zaliczki na koszty opinii biegłych zgodnie z art. art. 84 ust. 1 u.k.s.c. (punkty 3, 4 i 5 wyroku)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

15.02.2019 r.